

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Thomas Cook Belgium NV

Pârâtă: Thurner Hotel GmbH

Dispozitivul

Articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 936/2012 al Comisiei din 4 octombrie 2012, trebuie interpretat în sensul că se opune, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, ca un pârât cărui a fost notificată, în conformitate cu acest regulament, o somație europeană de plată să poată solicita reexaminarea acestei somații invocând faptul că instanța de origine s-a declarat competentă în mod eronat, întemeindu-se pe informații pretins false furnizate de solicitant în formularul de cerere a acestei somații de plată

(¹) JO C 303, 8.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 22 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de suedeza – Suedia) – Skatteverket/David Hedqvist

(Cauza C-264/14) (¹)

(Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolul 2 alineatul (1) litera (c) și articolul 135 alineatul (1) literele (d)-(f) — Servicii cu titlu oneros — Operațiuni de schimb de monedă virtuală „bitcoin” cu monede tradiționale — Scutire)

(2015/C 414/08)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta förvaltningsdomstolen

Părțile din procedura principală

Reclamant: Skatteverket

Pârât: David Hedqvist

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că reprezintă prestări de servicii efectuate cu titlu oneros, în sensul acestei dispoziții, operațiuni precum cele în discuție în litigiul principal, care constau în schimbul de monede tradiționale cu unități ale monedei virtuale „bitcoin” și invers, efectuate contra plății unei sume care corespunde marjei constituite de diferența dintre, pe de o parte, prețul la care operatorul în cauză cumpără monedele și, pe de altă parte, prețul la care le vinde clienților săi.
- 2) Articolul 135 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că prestări de servicii, precum cele în discuție în litigiul principal, care constau în schimbul de monede tradiționale cu unități ale monedei virtuale „bitcoin” și invers, efectuate contra plății unei sume care corespunde marjei constituite de diferența dintre, pe de o parte, prețul la care operatorul în cauză cumpără monedele și, pe de altă parte, prețul la care le vinde clienților săi, constituie operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată, în sensul acestei dispoziții.

Articolul 135 alineatul (1) literele (d) și (f) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că astfel de prestări de servicii nu intră în domeniul de aplicare al acestor dispoziții.

⁽¹⁾ JO C 245, 28.7.2014.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 22 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Naczelny Sąd Administracyjny – Polonia) – PPUH Stehcemp sp. j Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Cauza C-277/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată — A șasea directivă — Drept de deducere — Refuz — Vânzare efectuată de o entitate considerată drept inexistentă)

(2015/C 414/09)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Reclamantă: PPUH Stehcemp sp. j Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek

Pârât: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Dispozitivul

Dispozițiile celei de A șasea directive 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/38/CE a Consiliului din 7 mai 2002, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, prin care nu i se recunoaște unei persoane impozabile dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată datorate sau achitate pentru bunuri care i-au fost livrate pentru motivele că factura a fost emisă de un operator care trebuie considerat, având în vedere criteriile prevăzute de această reglementare, drept un operator inexistent și că este imposibil să se stabilească identitatea adevăratului furnizor al bunurilor, cu excepția cazului în care se stabilește, în raport cu elemente obiective și fără a se solicita din partea persoanei impozabile verificări a căror sarcină nu îi revine, că această persoană impozabilă știa sau ar fi trebuit să știe că livrarea menționată era implicată într-o fraudă privind taxa pe valoarea adăugată, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 303, 8.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 21 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof – Austria) – New Media Online GmbH/Bundeskommunikationssenat

(Cauza C-347/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 2010/13/UE — Noțiunile „program” și „serviciu mass media audiovizual” — Stabilirea scopului principal al unui serviciu mass media audiovizual — Comparabilitatea serviciului cu transmisiile de televiziune — Includerea unor înregistrări video de scurtă durată într-o secțiune a site-ului unui ziar disponibil pe internet)

(2015/C 414/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof